

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADECKÉ
DIECÉZE

ročník XXIV / 2014

25 Kč

IKD

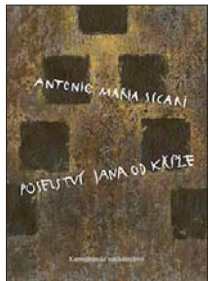
2

Povolání je nezasloužený dar

Rozhovor se spirituálem gymnázia Vojtěchem Brožem
Gesta víry a zbožnosti: Hledění
Kampaň „Jedna rodina, jídlo pro všechny“

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36, Hradec
Králové, tel.: 495 063 173, e-mail: hradec@kna.cz

Antonio Maria Sicari **Poselství Jana od Kříže**

Svatého Jana od Kříže nazývají křesťané i nekřesťané velkým mystikem. Sicariho kniha je průvodcem po díle známého mystického učitele a zabývá se jak jeho delšími a obecně známými texty, tak především hlubokým vztahem Jana od Kříže k biblické Písni písní. Kniha uspokojí ty, kdo si oblíbili křesťanskou mystiku, i ty, kdo se obdivují Janovým psychologickým postřehům a vysoké poetické a literární hodnotě jeho textu. *Brož., 472 s., 320 Kč*

Jany Fournier **Recepty svaté Hildegardy**

Vyzkoušené recepty, které vycházejí z poznatků svaté Hildegardy o přírodě a o léčení zdravou stravou a bylinkami. Jsou složeny pouze z potravin, koření nebo bylinek, které jsou „lehké, stravitelné, dodávají životní síly“ nebo obsahují ingredience, které svatá Hildegarda preferovala kvůli jejich příznivým účinkům na lidské tělo i psychiku. *Brož., 139 s., 149 Kč*

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8
www.portal.cz
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Jan Neumann, Soňa Hermochová **Nejlepší hry do kapsy**

Kniha představuje výběr ze všech desíti dílů řady Hry do kapsy, které Portál vydal v letech 2003 až 2005. Zahrnuje to nejlepší z oblasti her sociálně psychologických, motorických a kreativních, které deset malých knížeček postupně nabízelo. Nová publikace si zachovává příjemný kapesní formát, přitom je nabitá informacemi. Kolektiv autorů vybral a aktualizoval ty nejzajímavější inspirace pro školní i mimoškolní pedagogy a všechny, kdo si chtějí hrát a přitom se něco dozvědět či naučit. *Brož., 192 s., 235 Kč*

Philip J. Carter, Kenneth A. Russell **Trénujte si mozek 2**

Stejně jako v předchozí úspěšné publikaci Trénujte si mozek naleznete i v této knížce na pět set zábavných cvičení, které přináší více než rozptýlení. Pestrá sbírka úkolů pro každého vás přiměje k procvičování slovní zásoby i verbální inteligence, logického myšlení, prostorové představivosti, jednoduchých číselných operací a všeobecně užívaných zkratk a symbolů. Kniha obsahuje přesmyčky, doplňovačky, číselné a logické řady i další typy úloh ke zlepšení výkonu mozku a k plnému využití jeho potenciálu. Mozková „gymnastika“ stimuluje vznik nových spojení mezi nervovými buňkami. S její pomocí si můžete zvýšit IQ, osvojit si umění myslet komplexně a posílit schopnost adaptovat se na rychle se měnící podmínky. Součástí knihy je klíč s řešeními úkolů.

Brož., 256 s., 249 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1
tel. 224 818 757.
On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz objednavky@paulinky.cz

Papež František **Jednou větou**

Svatý stolec založil účet na Twitteru v prosinci 2012 ještě za papeže Benedikta XVI. Tři měsíce nato zde jeho nástupce František zveřejnil svou první zprávu. Knížka zachycuje první půlrok papežovy komunikace, zvláště s nejmladšími křesťany i s jejich nevěřícími přáteli.

Brož., 64 s., 89 Kč

Benedikt XVI. **Benediktovo evangelium**

Kniha promluv, ve kterých papež Benedikt na základě evangelijních úryvků rozvíjí svá zamyšlení nad životem křesťana dnes.

Váz., 192 s., 199 Kč

Papež František **Evangelii gaudium (Radost evangelia)**

Brož., 184 s., 99 Kč

Síla modlitby

V životě neprožíváme jen krásné chvíle a události, ale také nepříjemné, těžké nebo přímo bolestné. K těm nepříjemným jistě patří bolesti a nemoci, zvláště ty těžké. V první chvíli tomu možná nevěnujeme pozornost a myslíme si, že nemoc sama odejde. Snažíme se s ní pomocí prostředků moderní medicíny bojovat. Žel ani ty nejsou všemocné. Pokud člověk spoléhá jen na pozemské prostředky a veškeré své touhy a naděje směřuje jen do pozemského života, může být v koncích.

V měsíci únoru slavíme světový den nemocných – o svátku Panny Marie Lurdské. Toto spojení vede náš pohled za hranice tohoto časného a viditelného světa. Lurdy jako místo zvláštního Božího působení, místo Božího dotyku. Mnozí lidé, kteří tam přijíždějí, jsou zasaženi prostředím víry a modlitby. Nedějí se tam jen uzdravení od nemocí těla, ale často uzdravení duchovní. Mnozí si uvědomují svůj stav a nacházejí cestu k Pánu Bohu.

Bez Boha, bez vědomí našeho vztahu k Bohu je nemoc a bolest nesmyslná. Snad v situaci, kdy si ji člověk nějak zavinil, by mohla být chápána jako trest. Smysl nachází ve spojení s Kristovou obětí na kříži. Skrze utrpení a smrt došel slávy vzkříšení. Bolest, utrpení a smrt ve spojení s Kristem se stala cestou ke spáse. My se ke Kristu můžeme připojit a následovat ho. Stará lidová moudrost říká: Koho Pán Bůh miluje, toho křížem navštěvuje. Je na každém z nás, abychom se tuto skutečnost, nakolik můžeme a jsme schopni, snažili pochopit a přijmout jako jistou cestu ke spáse.

Jsme Bohem stvořeni jako součást lidské společnosti. Proto se máme ochotně zapojovat do života a dění kolem sebe. Nedílnou součástí prostředí jsou naši bližní, kteří jsou nemocní, postižení, osamocení, strádají tělesně a mnozí také nedostatkem lásky a pochopení. Všem takovým lidem můžeme a máme pomoci. V naší vyspělé společnosti je většinou dobře postaráno o zdravotní a ošetrovatelské služby, ale mnohdy chybí blízký člověk, který trpělivě vyslechne, který případně dokáže říci útěšné slovo, člověk, který pohladí a dá najevo, že soucítí. To může být místo pro každého z nás. Není potřeba k tomu mít velké finanční prostředky a drahé zařízení. Je třeba mít čas, který s radostí obětujeme, lásku a pochopení, kterými bližního obdarujeme.

Pro nás věřící je ještě jedna veliká možnost k pomoci, a sice modlitba. Lidé kolem nás na ni často zapomněli, nebo ji vůbec nepoznali, a mnozí ji odsunuli stranou, na nějaké vedlejší místo, na pozdější dobu. Přitom je to veliká síla, kterou můžeme využívat. Zvláště, když nemyslíme jen na sebe a své potřeby a problémy, ale když vidíme naše bližní. Často, když navštívím někoho ze starších a nemocných, slyším slova: „Pane faráři, já už nic nemůžu dělat a druzí mi musí sloužit. A tak se jenom modlím.“ Ale to není málo. Modlitba, zvláště když je spojena s obětí, je velice silným prostředkem.

Přeji nám všem, abychom svůj život prožívali v Boží blízkosti a abychom své síly, schopnosti i čas dokázali dobře využívat.

P. Hroznata Pavel Adamec OPraem, administrátor v Havlíčkově Brodě

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 10. 2. 2014. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Foto na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Duchovní slovo:

P. Hroznata Pavel Adamec OPraem
Síla modlitby 3

Rozhovor:

Vojtěch Brož
Povolání je nezasloužený dar 4

Gesta víry a zbožnosti:

Hledění 8

Krátké zprávy z diecéze 10

Z biskupství 15

Pozvánky na akce 18

Charitní listy 19

Povolání je nezasloužený dar

Rozhovor se spirituálem a vyučujícím na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína **Vojtěchem Brožem** zahajuje plánovanou řadu, ve které se chceme různým způsobem dotknout výběru a prožívání povolání. Jako pedagog se při svém působení setkává

s celou řadou mladých lidí a může je doprovázet v onom vzácném čase, kdy se takříkajíc rozhoduje o mnohém v jejich budoucím životě. Jak středoškoláci vidí svoji budoucnost, co je zajímá a kam chtějí směřovat? O tom všem si můžete přečíst na následujících stránkách.

Letošní rok je v naší diecézi věnován tématu povolání. Co všechno podle Vás ovlivňuje u mladých lidí výběr jejich budoucího životního směřování?

Ovlivňuje je úplně všechno: co je kolem nich, co je v nich, co je za nimi, co je před nimi, co je nad nimi. Záleží na každém jednotlivci, co či koho chce více poslouchat. Někdo se rozhoduje čistě pragmaticky, hledá jen to, co nejvíc vynese, aniž by se zabýval tím, jestli se zároveň uskuteční jako člověk, vůbec nemluvě o tom, jestli naplní poslání určené mu od Boha. Jsou ale naštěstí stále i ti, kdo nehledají jen okamžitý hmotný prospěch, ale chtějí svůj život naplnit a prospívat druhým. Několik výjimečných jedinců dokonce ve svých plánech počítá i s Nevypočitatelným a jeho záměry.

Nakolik jim může v rozhodování pomoci nějaká autorita, například rodiče, škola, nebo farní společenství? Řekl bych, že dnešní generace jsou na podobné ovlivňování spíše alergická...

Dnes nejsme v době, kdy si mladí lidé nechají poroučet, co mají dělat. To je jistě samo o sobě v pořádku. Velikost člověka je dána především jeho svobodou, která je velikou výsadou, ale též těžkým břemenem. Problém je, že mladý člověk často nemá na to, aby se zrale rozhodl, protože ještě nemá dostatek informací a zkušeností. Možnost volby je závislá na rozsahu poznání, a tím mladý člověk většinou nedisponuje natolik, aby mohl zvážit všechny prvky, které jeho životní rozhodnutí zahrnuje. Tak se lidé buď rozhodují velmi pomalu, nebo spíš intuitivně, někdy zase pasivně, jakoby vylučovací metodou, nebo se nechají vláčet momentálními trendy. Mladí byli vždy obětí nejrůznějších módních ideologií. Asi by bylo ideální, kdyby mladý člověk měl při sobě někoho staršího, zkušenějšího, komu může věřit, že ho nebude manipulovat, na jehož dobře míněnou radu dá, takže nakonec jeho rozhodnutí bude plně jeho,

a přece se bude moci vyvarovat zbytečného bloudění po slepých uličkách či pádu do propasti... Dobrá rada přece není na újmu samostatnosti a důstojnosti člověka, nebere mu svobodu, ale zvětšuje ji, nakolik rozšiřuje jeho obzor.

Máte nějaké doporučení, jak správně zvolit povolání?

Nejdůležitější věc je chtít ho poznat, což předpokládá ochotu ho pak i naplnit. Kdo předem něco odmítá, vylučuje, vůči něčemu má výhrady, ten pravděpodobně nikdy nepozná svou pravou cestu. Je třeba dosáhnout postoje Služebnice Pána, která svolí, aby se jí stalo podle slova Božího. Svatý Ignác takový postoj nazývá „indiferenci“: na ničem nelpím, nic si nenárokuji, ničemu se nechci za každou cenu vyhnout, jediné, o co mi jde, je naplnit vůli Boží. Pak je třeba zůstat v takovém postoji a čekat, dokud sám Pán svou vůli nezjeví jasným způsobem. Je to v Jeho zájmu, takže jistě dá dost poznání tomu, koho chce povolání, ovšem pokud ten chce slyšet. Někdy nalezení tohoto povolání vyžaduje více času, bolestného očišťování od pouze vlastních motivů, ambicí, iluzí a zbytečných strachů. Velmi prospěje, když si člověk nechá vidět do karet někým, kdo má v této oblasti nějaké zkušenosti a kdo proto může mnohem snáze rozpoznat u toho, kdo hledá, iluzi, sebeklam, falešné motivy či neopodstatněné obavy, čímž může hledajícího ušetřit zbytečného bloudění. Konečné rozhodnutí ale za něho nikdo neudělá, to musí padnout „mezi čtyřma očima“ před Bohem. Kdo chce najít své povolání, ať se především modlí. „*Kdo prosí, dostane, kdo hledá, najde, kdo tluče, tomu se otevře*“ (Mt 7,8).

V dnešní době přibývá lidí, kteří se blíží ke středním letům, a přesto ještě nenašli pevné zakotvení, jen tak životem proplovají. Jaké mají šance?

Asi je třeba rozlišovat, z jakého důvodu ještě nenašli své místo. Těžko předpokládat, že Pán Bůh pro ně nic nepřipravil, že na ně při rozdělování prostě zapomněl. Hospodin pro každého člověka nějaké povolání připravil. Pokud ho člověk nemůže objevit, může být chyba na lidské straně. Někdy za to může sám kandidát povolání, protože je nedoslýchavý. Někdo takovým možná zůstane po celý život a nenajde se nikdy. Jindy takovému člověku chybí někdo, kdo by mu pomohl jeho povolání rozluštit – jako byl kněz Elí mladému Samuelovi (srov. 1Sam 3). Možná udělá nějaký životní krok, který není správný, zpětně to pochopí, ale je už pozdě, nejde to vzít zpět. Někdo své poslání nenaplní z vnějších důvodů: zdravotních, ekonomických, politických. Potom jsou ti, kdo už se konfrontovali s nějakým jasně formulovaným povoláním, mohli ho naplnit, ale – jako bohatý mladík v evangeliu – neměli odvahu k radikálnímu kroku. Jejich další život může být zatížen vědomím zmařené šance (Mk 10,22: *odešel*

● V kolektivu pedagogů během výjezdové akce do Neratova

zarmoucen). Konečně existují i Jidášové. Nikdy bychom ale neměli sami ztrácet naději, pokud některá ze zmíněných možností je ta naše, a hlavně nad nikým druhým lámat hůl. Osud každého člověka je tajemství Božího vedení, je to dílo spásy. Možná někdo pochopí své poslání až v pokročilém věku. Existují dělníci poslední hodiny, jejichž dílo může být oceněno stejně jako námaha těch, kdo nesli tíhu dne i horko (srov. Mt 20,1nn.).

Jak Vás přijímají studenti jako kněze?

Na gymnáziu jsem jak spirituálem, tak učitelem. Někteří studenti ve mně vidí spíš jedno, jiní spíše to druhé. Setkávám se například s tím, že si mě studenti nejprve okoukají při vyučování, než dostanou odvahu přijít si osobně popovídat nebo se vyzpovídat. Pro jiné zase je spíše překážkou to, že je učím, aby přišli ke svátosti smíření; potřebují větší anonymitu. Ještě jiným studentům nedělá potíže rozlišovat různé situace – a pro ty jsem jak učitel, tak spirituál. Mnoho studentů se ale před vstupem na naši školu nikdy s knězem nesetkalo – snad jen ve filmu. Jen ojediněle jsem se u takových setkal s nějakým vyloženě negativním předpojatým postojem.

Co máte především na starosti?

Jako učitel vyučuji náboženství a seminář z religionistiky. Jako spirituál sloužím každý týden školní mši svatou, zájemce připravuji na přijetí svátostí (křtu, biřmování,

smíření a eucharistie, výjimečně i manželství) a zbytek času jsem k dispozici k osobním rozhovorům a ke svátosti smíření. Několikrát do roka také máme se studenty (jednou za rok též s učiteli) víkendovou duchovní obnovu a také občas nějakou spíše rekreační výjezdovou akci.

Vyhledávají Vás pouze věřící studenti, nebo se najdou odvážlivci také z řad nevěřících?

Přicházejí obojí. Někdy jde o otázky víry, jindy o řešení osobních problémů. Stalo se mi také, že si studentka přišla jen nechat zkontrolovat úkol z němčiny. Občas přijdou s nejrůznějšími problémy též rodiče nebo třeba babička.

Jak se díváte na současnou generaci gymnazistů? Skutečně pozorujete úpadek úrovně znalostí a horší chování, jak celkem pravidelně zaznívá v hodnocení starších generací?

Nemyslím, že by dnešní studenti měli méně znalostí než v minulosti, například v době, kdy jsem sám byl gymnazistou. Spíše mají větší rozhled, protože jakékoli informace jsou velmi snadno dostupné. Je ale pravda, že přesto – nebo spíše právě proto – lze u některých pozorovat určitou povrchnost a roztržitost poznatků. Možná jsou příliš zahlceni a nerozlišují podstatné od okrajového. U některých chybí schopnost získat informaci jinak než kliknutím na počítači a také umění vyhodnotit hodnotu takové informace.

A co se chování týká, tak je nutné si uvědomit, že stesky na mladou generaci zaznívaly vždy, vždycky byla nová generace horší než ta předchozí a říkalo se, že už to takhle dál nejde. Je jistě pravda, že vůči dospělým si běžný dnešní dospívající člověk dovolí více než třeba v naší generaci, což ještě nemusí být samo o sobě zlé: my jsme museli držet zobák, i když jsme si mysleli své, ti dnešní jsou aspoň průhlední. Že někteří mladí jsou skutečně drzí a arogantní? I to se říkalo vždycky. Že jsou nevychovaní? To je bohužel často pravda, ale čím je to vina? Jaký příklad jim dávají rodiče a prarodiče, starší lidé obecně, veřejní činitelé?

Z čeho mají mladí největší strach?

Zdá se mi, že dnešní mladí lidé mají strach ze závazku, z pouta, které by mělo být definitivní. Je to bohužel nemoc doby. Běžně se vydává za nejdůležitější kritérium správně žitého života okamžitý prospěch. Když už něco nevyhovuje, vymění se to. Jestli to je pračka, auto, byt, zaměstnání nebo manželka, to už je fuk. Věrnost se nenesí. Opět je třeba žalovat na několik předchozích generací, že tuto hodnotu naprosto prohodily. Kolik dnešních dětí a mladých lidí může či mohlo vyrůst v úplné rodině? K tomu se přidává velká existenční nejistota. Mnozí jdou po střední škole studovat obor, o němž jim nikdo nezaručí, že v něm najdou uplatnění. Dalším faktorem je snad též přílišná škála možností, ze kterých mohou volit. Někteří se po maturitě hlásí na medicínu, farmacii, práva, humanitní studia apod. a rozhodnutí ponechávají osudu: prostě jdou tam, kam je vezmou. Během prvního roku zjistí, že je to nebaví... V pětadvaceti se stále ještě někde hlásí...

Chybí jim tedy rozhodnost?

Evidentní nerozhodnost dnešních mladých lidí není způsobená jejich neschopností – člověk je v základě stále stejný – , ale objektivním stavem společnosti, totiž že jim nenabízí to, co by stálo za to, aby pro to člověk nasadil život. Mezi naší svobodnou vůlí a objektem volby je vztah jakési oboustranné podmíněnosti. Jestliže z jedné strany každou volbu předchází ochota volit, bez níž nenajdu, co bych měl volit, tak z druhé strany platí také to, že vůle se aktivuje k úkonu skrze svůj předmět. Nemá-li naše vůle co volit, rozpačitě zeje do prázdna, neví co se sebou. Člověk, aby se odvážil k životní volbě, potřebuje najít něco, co je důležitější a větší než jeho vlastní život. A právě to dnešní svět člověku nenabízí. Hodnotové prázdno, které navzdory všem vymoženostem dnešní doby obklopuje současného člověka, prakticky vylučuje jeho seberealizaci skrze osobní volbu. Jenže jiná skutečná seberealizace ale neexistuje.

Co naopak od života očekávají?

Pokud se nemýlím v tvrzení v odpovědi na předchozí otázku, pak odpověď není těžká: příliš velké vyhlídky

nemají. Na druhou stranu mladý člověk je prostě přirozeně otevřený do budoucna, má v sobě jakousi bezdůvodnou předtuchu, že ho čeká v životě něco velkého. Jednotlivci jistě mají své individuální naděje týkající se budoucího studia a uplatnění, manželství a rodiny, ale zdá se mi, že mezi mládeží není žádné velké společné, obecné očekávání. Rozhodně ne takové, jako bylo za nás, když komunismus už visel na vlásku a my se těšili, že tady začneme budovat něco lepšího, něco pravého. Pokud nemíříme vzhůru, tak kam jít dál, když už všechno máme? Situaci ale nevidím zoufale. Pokud nám docházejí veškeré naděje, existuje stále naděje, která neklame (srov. Řím 5,5). *A Duch vane, kam chce* (Jan 3,8).

Měl jste příležitost působit také jako spirituál v semináři. Dají se obě funkce alespoň částečně srovnat?

Srovnat se dají. Nakolik seminaristé a středoškolští studenti mají všichni nesmrtelnou duši, jsou to hříšní, a přece vykoupení lidé, je pastorační práce s nimi podobná. Ovšem cílové skupiny a pastorační záměr u každé z nich jsou natolik rozdílné, že se moje působení na BiGy co do konkrétních aktivit pochopitelně značně liší od toho, co jsem dělal jako spirituál v kněžském semináři.

Evropa se potýká se stálým nedostatkem povolání k duchovnímu stavu, kláštery i semináře se postupně vyprazdňují. Proč tomu tak je?

Nevím, nejsem Pán Bůh. Čistě teoreticky ale důvodů může být několik. Buď Pán Bůh nedává tolik povolání jako v minulosti z důvodů, které jsou známé jen jemu. Domnívám se, že jich vždy dává tolik, kolik je třeba. Pak je otázkou, zda jich je opravdu nedostatek a zda bychom se neměli učit s nimi lépe hospodařit. Pokud připustíme, že jich je fakticky nedostatek a Pán jich přitom dává dostatečně, pak je chyba na lidské straně. Je to jednak hluchota těch, kdo jsou voláni, jednak malá schopnost církve přijmout tato povolání a pěstovat je. Jistě by se daly uvést i sociologické důvody: zatímco v 19. století lidé z chudých poměrů nacházeli v kongregacích, s kterými se tehdy roztrhl pytel, možnost seberealizace, kterou jim svět nenabízel, a zatímco v tradičních katolických prostředích kněžské a řeholní povolání představovalo určitou prestiž, dnes kněžství a řeholní stav neznamenají vůbec nic, aspoň u nás ne. Apriorní negativní předsudky vůči kněžím a řeholníkům v okolním ateistickém světě, ale bohužel i uvnitř církve na mladé lidi určitě nepůsobí povzbudivě. Na druhou stranu je třeba kajícně uznat, že ony předsudky byly bohužel zaviněny a nadále jsou někdy podporovány nehodným životem nositelů Božího povolání. Jedinou odpovědí na tuto situaci je samozřejmě osobní svatost těch, kdo v takovém povolání žijí. Ti, kdo na tu cestu hodlají nastoupit, nemohou ovšem čekat nic jiného, než co slibuje Ježíš v evangeliu: potupy a pronásledování. Tím je alespoň nastoleno jednoznačné kritérium k rozlišení zrale motivovaného povolání.

● Hudební chvíle na společném lyžování v Orlicích

Je známo, že pocházíte z rodiny, kde se všichni chlapci stali kněžími. Jedná se o shodu náhod, nebo si myslíte, že je za tím něco víc?

Náhody neexistují. Pokud povolání ke kněžství chápeme jako opravdové povolání, pak o něm platí, že je z Boží iniciativy, je to prostě Jeho věc. Ptát se na nějaké „proč“ je potom zbytečné. Není žádný závažnější důvod, než že On to chtěl. On má své důvody, které mohou počítat s lidskými předpoklady, nebo je ale také úplně obejít. To, že náš táta byl sám seminarista, než ho Gottwald poslal k pětépákům, může svádět ke spekulaci o dědičnosti povolání nebo o vlivu výchovy. Jistě, každý z nás šel za svým povoláním v určitém historickém, církevním a rodinném kontextu, ale důvod, proč se v naší rodině objevilo to čtveré povolání, se z tohoto kontextu nedá prostě vyvodit. Znam více rodin, které na tom byly podobně, a přece to tam nedopadlo tak jako u nás. A někdy je povolání dáno do rodiny, která pro ně-lidsky viděno – nemá žádné předpoklady. Povolání je prostě nezasloužený dar, milost, na kterou nemá nikdo nárok, která se nedává za zásluhy nebo na základě nějakých přirozených předpokladů, ale vychází z nevyzpytatelného Božího úradku.

Kdy jste se rozhodl pro kněžství?

Není úplně snadné na tuto otázku odpovědět. Když se na to dívám zpětně, tak se mi zdá, že to povolání v mém životě bylo úplně od začátku, snad od mateřského lůna, jak se to říká v Bibli. Pro mě ale to byla otázka několikaletého hledání. Nevzpomenu si, kdy mě to napadlo poprvé, ale muselo to být hodně brzy, i když jsem tomu zpočátku moc nevěnoval pozornost. Když jsem kdykoli během dětství a dospívání přemýšlel o své budoucnosti a představoval si, že bych mohl být tím či oním, stále mě to znovu házelo ke kněžství. Vše ostatní byla jen jakási pracovní hypotéza, které jsem sám moc nevěřil. Neměl jsem ještě plnou jistotu, ale střední školu už jsem volil s ohledem na to, že by gymnázium mohlo být pro teologii užitečnější. Někdy ve třetáku jsem si tu otázku začal klást hodně vážně,

● Spirituál na škole také doprovází k přijetí svátostí

trávil více času sám v přírodě, v kostele... a ve čtvrtáku jsem podal přihlášku do semináře.

Co na to říkali rodiče?

Asi něco v tom smyslu, že pokud jsem se opravdu rozhodl, tak ať si za tím stojím.

Byl okamžik, kdy jste zaváhal?

Určitá drobná nejistota, zda jsem zvolil správně, mě provázela asi po celou dobu seminární formace, někdy více, někdy méně. Silně jsem ale zaváhal mezi čtvrtým a pátým, tedy posledním ročníkem semináře. Jedním z důvodů mé tehdejší krize bylo třeba zklamání z některých kněží, které jsem předtím znal jako schopné a horlivé, ale v té době evidentně ztráceli dech: buď z přepracovanosti zdravotně kolabovali, nebo volili různé kompromisy, nebo hloupě zklerikálněli, nebo kněžství opouštěli. Báł jsem se, že také nebudu schopen vydržet. Nechtěl jsem v tom zmatku jít ke svěcení, tak jsem ho odložil a prožil dva roky v římské Casa Balthasar, která byla zaměřena na rozlišování povolání ve stylu svatého Ignáce z Loyoly. Tam jsem nakonec dosáhl dostatečné vnitřní svobody a světla...

Obořově jste biblista. Proč jste si vybral zrovna tento směr?

Po pravdě řečeno, sám jsem si ho nevybral. Když po mém dvouletém kaplanování moji představení usoudili, že bych se měl jít ještě něco doučit, tak na mě Mons. Socha jemně tlačil, abych studoval morálku. To se mi ale vůbec nechtělo, protože za mých předchozích studií na Lateránské univerzitě mě moralisté příliš nepřesvědčili, a hlavně mě nejvíc lákala systematická teologie, zvláště antropologie a christologie. Nakonec zvítězil kompromis: biblická teologie. Vůbec toho nelituji. Stejně jsem už předtím Bibli hodně a rád četl. Ostatně teologie je slovo o Bohu, zatímco Bible je slovo Boží.

Luděk Bárta

Gesta víry a zbožnosti

Hledění

Dovol mi spatřit tvou slávu

Náš život je poznamenán velkým vnitřním neklidem. I ti, kteří zpochybňují smysluplnost lidské existence, mají navzdory tomu v sobě velkou touhu po naplnění vlastního života. Hledání smyslu života nás vytrhuje z letargie, povzbuzuje v nás tvůrčí schopnosti a pomáhá nám poznávat okolní svět. Dříve či později nás postaví před vědomí konečnosti našeho přebývání v tomto světě s nadějí, že nám někdo smysluplně odpoví na otázky, které svírají naše nitro. Velký starokřesťanský biskup svatý Augustin z Hippo si musel projít mnoha strastmi, než si sám odpověděl: „*Naše srdce je nepokojné, dokud nespočine v Bohu.*“ Touha vidět Boha „tváří v tvář“ (srov. Iz 52,8) neustále doprovází starozákonní lid, nejenom na poušti, ale i po usazení v zaslíbené zemi, která se však ukázala být jen předobrazem cíle putování, který je samozřejmě až v Boží blízkosti v nebi. Mojžíš na hoře Chorebu zastupuje celé lidské pokolení, když s velkou nedočkavostí žádá Hospodina, aby směl zahlédnout jeho slávu. „*Zakryji tě svou dlaní, dokud nepřejdu,*“ slyší od něho, ale s dodatkem: „*Spatříš mě zezadu, ale mou slávu nespatří nikdo...*“ (Ex 33,18). Bůh tedy dočasně chrání svůj lid sám před sebou, protože ten nyní ještě neunesl míru lásky, kterou Hospodin představuje.

Hledání „Boží tváře“ patří k podstatě křesťanské existence. On sám stále zůstává Bohem skrytým (Iz 45,15), ale v jeho stvoření, v kráse přírody, vesmíru a samozřejmě v člověku nám dává pochopit, kým je.

Mějme oči upřeny na Ježíše

Zvláště pozdní středověk si liboval ve vnější nádhře liturgických obřadů, které vycházely vstříc širokým lidovým vrstvám. Venkovský člověk odříznutý od jakéhokoliv vzdělání se setkával s kulturou vlastně pouze v kostele, kde získával rovněž alespoň základní náboženské povědomí. S radostnou zvěstí Kristova evangelia se však setkával již pouze zprostředkovaně, jednak proto, že neuměl číst a také že nerozuměl latině. Výzdoba kostela, hudební doprovod při slavnostech, kázání, ale především samotné skvostné obřady však jeho mysl upoutávaly. Za nejdůležitější okamžik bohoslužby považovali všichni pozdvihování, ve kterém se sjednotili přítomní pohledem na konsekrovanou hostii. Přijímání eucharistie však už bylo nedostižnou metou, vše směřovalo spíše k tomu eucharistii vidět. Reformní hnutí znovu upozornilo na význam Písma svatého – *slyšet ho* – a podrobilo zdrcující kritice nejen výstrelky soudobé zbožnosti, obřadnictví, ale v konečném důsledku podstatu eucharistické úcty a ostatních svátostí. Tak zjednodušeně řečeno bylo proti

● Máme být obklopeni krásou a je důležité si ji všimnout, bohatě zdobený interiér kostela Nanebevzetí Panny Marie v Polné, foto: archiv redakce IKD

sobě dějinnými okolnostmi postaveno to, co ale nelze od sebe oddělit (!), tj. Eucharistii a Písmo svaté.

Pokud chceme brát vážně Ježíšovo poselství, pak musíme mít na paměti, že se rozhodně neomezuje jen na jeho slova a činy. Nejvýznamnější je totiž skutečnost, že on – Boží Syn – vstoupil do dějin jako člověk. Nechal se spoutat časem, prostorem, řádem přírody i společností a omezeními, které s sebou přináší sama lidská přirozenost. V Kristu se neviditelné stalo viditelným. „*Mějme oči upřeny na Ježíše: od něho naše víra pochází a on ji vede k dokonalosti,*“ poznamenal později autor listu Židům (Žid 12,1-2). Smyslový svět není možné opomíjet, tak jako není možné od Ježíše oddělit jeho lidskou přirozenost. Petr Faber, jeden z prvních druhů sv. Ignáce z Loyoly upozorňoval na význam smyslového kultu, kritizovaného renesančními reformátory: „*Ti, kteří nepřijímají vůbec žádný vnější kult, postrádají smysl pro Kristovo lidství a zanedbávají onu svatost, která se týká našich těl a našeho masa.*“ Limitem středověkého způsobu prožívání byl až neúměrný důraz na smyslové prožívání náboženských zkušeností člověka. Stejně chyby se dopustila renesance svým okouzlením krásou lidského těla. Limitem reformační mentality byl

zase až upřílišněný důraz na Písmo a slovesné kultury na úkor popření smyslového života, ve kterém se však musí realizovat náš život.

Světlem tvého těla je oko

Jen málokterá doba si libovala ve smyslových prožitcích více než ta, ve které žijeme. A jen málokterou to dovedlo do takové bezradnosti, jako tu naši. Jsme obklopeni vizuálními podněty natolik silnými a tak rychle se střídajícími, že to nemá v lidských dějinách obdoby. Náš život nabírá často takového tempa, že se v něm jen střídají události, podobně jako obrázky ve zrychleném filmu. Z toho, co nás obklopuje (a taky to, čím se obklopujeme sami), si obvykle jen minimum zaslouží, abychom si toho skutečně všimli. Dívat se na něco a vidět něco je rozdíl. „*Svět je dnes už natolik povrchní, že jen stěží chápe význam toho, co je na povrchu*“, pronesl už na počátku 20. století slavný anglický dramatik Oscar Wilde a přesně tím vystihl tragiku moderní doby, která tak moc postrádá duchovní hloubku.

Je staletím prověřenou pravdou, že to, na co se člověk dívá, tím se stává. Má-li možnost setkávat se se *smysluplnou* krásou (nikoliv jen *smyslovou*) pak to proměňuje celý jeho život. Přihlíží-li dlouhodobě zlu, násilí či falši, pak to jeho duši nejenom pokrucuje, ale přímo proměňuje ke zlému. „*Světlem tvého těla je oko. Je-li tvé oko čisté, i celé tvé tělo je plné světla. Je-li však tvé oko špatné, i tvé tělo je ve tmě*“, říká Ježíš v Lukášově evangeliu (Lk 11,34). Díváme-li se na to, co je dobré (a tím pádem taky krásné), pak do našeho života vstupuje světlo, které prozařuje naše nitro, usidluje se v něm a znovu se dere na povrch, aby skrze nás vydalo svědectví světu. Hledíme-li jen na to, co je zlé, pak se otevíráme zlu a temnotě. Staré české přísloví praví, že „oko je do duše okno“ hovoří o tomtéž. Na očích poznáme únavu, bolest, zlobu, lhostejnost, ale naštěstí i radost, optimismus a lásku. V očích se určitým způsobem zračí i lidská duše. „*Radostným srdcem zkrásní tvář, kdežto trápení srdce ubíjí ducha*“ (Přísł 15,13).

Dnes je důležité osvojit si *půst očí* a myšlenek. Nedívat se na to, co škodí, přestat myslet na to, co nás rozptyluje. Myslitelé všech velkých duchovních hnutí byli ještě daleko přísnější. Jsou zajedno, že lidskou mysl, tuze utlý a jemný organismus, je potřeba opatrovat víc než oko v hlavě.

Jednou uvidíme Boha tak, jak je

V liturgii a v modlitbě zůstal Boží Syn svému lidu blízko. Po svém Nanebevstoupení sice unikl dočasně lidským pohledům, ale nikoliv člověku jako takovému. Od onoho okamžiku vystupuje do popředí zrak duchovní – milující srdce, které hledá stopy toho, kterého miluje. „*Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uvidíme tvář v tvář...*“, konstatuje apoštol Pavel (1 Kor 13,12). Bohatství Božích darů je nám v bohoslužbě zprostředkováno znamením, jež však předpokládají, že stejnou váhu budeme přikládat i jejich vnitřnímu smyslu. Slavení liturgie

● Všechno s čím se v chrámu setkáváme má přispívat ke kráse a důstojnosti posvátných úkonů. Svěcení kněžstva (ilustrační foto), sbírka autora

má proto pohltnout celého člověka: celé srdce, celou mysl, tělo i všechny lidské smysly. Jen tak se budeme moci těšit z oné podivuhodné syntézy viditelného i neviditelného, protože Bůh stvořil obojí. Zapojení smyslů, včetně zraku, dává člověku možnost těšit se z krásy i z vědomí, že Bůh je člověku stále blízko. V liturgii bychom měli vidět krásu stvořeného světa a s její pomocí už teď zahlédnout něco z onoho bohatství, které je teprve pro nás připraveno jako dar ve věčnosti.

Radek Martinek

**JABOK – Vyšší odborná škola
sociálně pedagogická a teologická**

Studium sociální pedagogiky a teologie

- denní i kombinovaná forma studia
- 600 hodin praxe v průběhu studia
- bakalářské studium – ve spolupráci s ETF UK
- vlastní kolej
- kontakt: tel. 211 222 404, jabok@jabok.cz, www.jabok.cz

Den otevřených dveří: 5. 2. 2014 od 10 a od 14 hodin. Termín podávání přihlášek: do **30. 4. 2014.** Přijímací pohovor: **červen 2014, srpen 2014.**

Nabídka akreditovaných vzdělávacích kurzů

Kvalifikační kurzy

- Pedagog – vedoucí zájmových kroužků (od 15. 3.)
- Pedagog volného času / asistent pedagoga (od 12. 4.)
- Pracovník v sociálních službách (od 17. 3.)

Krátké kurzy pro pedagogy a soc. pracovníky

Úplná nabídka na www.jabok.cz/cdv.

Kontakt: tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz.

● Zásvětná modlitba

Biskup zasvětil diecézi Panně Marii

(ps) – Už před třemi sty lety královéhradecká diecéze vynikala mariánskou úctou, biskup Jan Tobáš Becker na začátku 18. století umístil sochu Panny Marii přímo nad hlavní vchod biskupské rezidence. Královéhradecký biskup Jan Vokál proto 1. ledna 2014 zahájil jubilejní rok 350. výročí založení diecéze právě jejím zasvěcením Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Zároveň se tím připojil k papeži Františkovi, který Neposkvrněnému Srdci Panny Marie světil svět loni v říjnu. Podobně to učinil už Svatý otec Pius XII. v roce 1942 a Jan Pavel II. v letech 1984 a 2000. Vždy u toho v Římě byl originál sochy Panny Marie z portugalské Fatimy, která je s úctou k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie spojena. Tato socha byla nyní také v královéhradecké katedrále, byť pouze její replika z kaple biskupa.

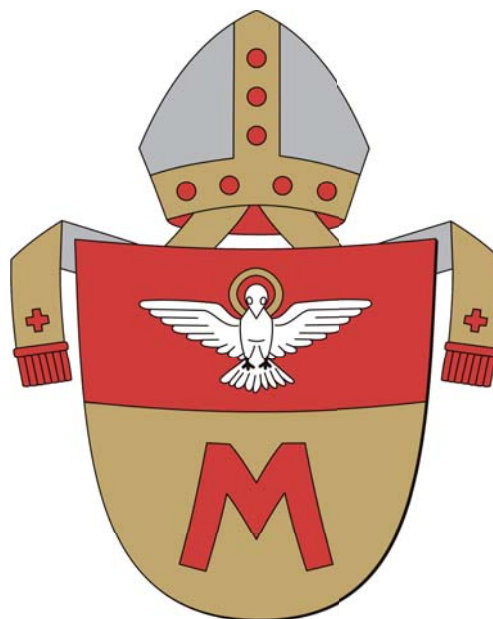
„V letošním roce si nechceme jen připomínat dávnou historii. Chceme na ni plně navázat. Učiníme to dnes tím, že společně obnovíme a oživíme dávnou mariánskou úctu, která je s diecézí spojena více, než mnozí z nás tušili,“ řekl biskup Jan Vokál v úvodu novoroční Mše svaté v katedrále, kterou zcela zaplnili věřící z celé diecéze. „Přijímáme-

li Krista, nemůžeme přehlížet Marii. Na cestě ke Kristu nelze Matku Boží minout nebo obejít,“ doplnil biskup.

Při Mši svaté také odhalil nový diecézní znak, ve kterém k tradiční holubici Ducha Svatého, jemuž je zasvěcena katedrála, přibýlo právě mariánské písmeno M.

Hradecká diecéze má nový znak

(ps) – V první den jubilejního roku biskup Jan Vokál v katedrále odhalil nový znak, jehož autorem je italský kardinál di Montezemolo. Autor papežského znaku Benedikta XVI. a desítek dalších biskupských, kardinálských a papežských znaků, italský kardinál Andrea Cordero Lanza di Montezemolo, je významným italským heraldikem. Ve znaku, který věnoval královéhradecké diecézi, doplňuje tradiční bílou svatodušní holubici na červeném podkladě písmeno M, symbol jména Panny Marie.

● Součástí slavnosti bylo představení nového znaku diecéze

● Během Mše svaté přijalo kandidaturu kněžství pět bohoslovců

Kdo je tvůrcem nového znaku diecéze?

Andrea kardinál Cordeiro Lanzadi Montezemolo se narodil 27. srpna 1925 v Turíně. Pochází z aristokratické rodiny. Zajímavostí je jeho příbuzenství s Lukou di Montezemolo, šéfem Ferrari a významnou postavou koncernu Fiat. Otec Andrea kardinála di Montezemolo byl jednou z obětí masakru civilistů v Ardeatinských jeskyních nedaleko Říma. Nacisté

zde 24. března 1944 v reakci na partyzánský útok zavraždili přes tři stovky Italů a italských Židů.

Přesto při několika příležitostech kardinál jasně deklaroval svoje odpuštění vrahům. Po roce 1945 dokončil přerušené studium architektury. Stal se vyučujícím na vysoké škole a souběžně začal studovat teologii na Papežské univerzitě Gregoriana a v Collegio Capranica. Kněžské svěcení přijal 13. března 1954. Na Papežské lateránské univerzitě získal doktorát z kanonického práva. V roce 1960 začal působit ve vatikánských diplomatických službách, jeho prvním místem byla práce sekretáře na nunciatuře v Mexiku. V dalších letech působil jako sekretář nunciatury v Japonsku (1964–1966) a Keni (1966–1968). Od roku 1968 pracoval na státním sekretariátu, byl mj. sekretářem Papežské komise Iustitia et Pax. V dubnu 1977 ho papež Pavel VI. jmenoval titulárním arcibiskupem a pronunciem v Papui-Nové Guineji. Biskupské svěcení přijal 4. června téhož roku. Od listopadu 1980 byl nunciem v několika amerických zemích. Od roku 1990 se jeho působištěm stal Blízký Východ – plnil funkci apoštolského delegáta

v Jeruzalémě a Palestině. Byl rovněž pronunciem na Kypru, od června 1994 se po navázání plných diplomatických vztahů mezi Izraelem a Svatým stolcem stal prvním apoštolským nunciem v Izraeli. Poslední roky své diplomatické služby strávil jako nuncius v Itálii a San Marinu (od roku 1998 do dubna 2001). V květnu 2005 byl jmenován arciknězem baziliky svatého Pavla za hradbami. Při konzistoři 24. března 2006 byl jmenován kardinálem. Jeho celoživotním zájmem byla kromě dějin umění a architektury právě heraldika. Autor papežského znaku Benedikta XVI. vytvořil několik desítek dalších biskupských a kardinálských znaků, mimo jiné osobní znak biskupa Jana Vokála.

Hradecká diecéze dostala k 350. výročí požehnání od papeže Františka

K výročí 350 let od svého založení dostala královéhradecká diecéze zvláštní požehnání od Svatého otce Františka. V dopise ho biskupu Janu Vokálovi tlumočil apoštolský nuncius arcibiskup Giuseppe Leanza:

Z pověření Svatého otce Františka Vám s potěšením sděluji, že Petrův nástupce sdílí radost z tohoto krásného a úctyhodného výročí spolu s Vámi, kněžími, jáhny, seminaristy, řeholnicemi a řeholníky a s celým Božím lidem této místní církve a je Vám duchovně nablízku svou modlitbou, otcovskou láskou a srdečným blahopřáním! Papež se zvláště raduje z připraveného pastoračního programu zaměřeného především na nová povolání ke kněžství i zasvěcenému životu a naléhavě připomíná Kristovu výzvu: „Proste Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň, která je hojná“ (srov. Mt 9,37n). Tento úmysl spolu s Vámi svěřuje přímlově Panny Marie, Královny apoštolů a jejímu Neposkvrněnému Srdci.

S radostí Vám, Excellence, zároveň sděluji, že Svatý Otec František posílá své apoštolské požehnání celé drahé Královéhradecké diecézi i všem, kteří se ke zmíněným oslavám připojí a vyprošuje přímlovu jejich nebeských ochránců, zvláště svatého Klementa I., papeže a mučedníka.

Využívám této milé příležitosti, vážený pane biskupe, abych Vám a všem Vám svěřeným upřímně blahopřál i já a ujistil Vás o své modlitbě a duchovním společenství a s projevy úcty zůstávám

Vaší nejdůstojnější Excelenci

v Kristu oddaný

+ Giuseppe Leanza, apoštolský nuncius

● Četba evangelia

Papežská misijní díla pomáhají obětem tajfunu na Filipínách

**PAPEŽSKÁ
MISIJNÍ DÍLA**

Obětem tajfunu Haiyan, který v listopadu zasáhl střední část Filipín, můžete pomoci i prostřednictvím Papežských misijních děl v České republice. Ničivý vítr o síle více než 200 km v hodině a nárazová vlna ve výšce pěti metrů způsobily rozsáhlé škody a vyžádaly si již přes deset tisíc obětí na lidských životech. V těchto oblastech již působí i Papežská misijní díla, která v koordinaci s místními katolickými diecézemi prosí o pomoc. Peníze od dárců budou použity na nejnutnější pomoc pro chudé a trpící děti na Filipínách. Hrazeno bude např. jídlo, lékařská asistence a zajištění školního vzdělání, ubytování v internátech a centrech pro děti.

Pomoc zajišťují Papežská misijní díla, Špindlerův Mlýn 33, 543 51, tel.: 499 433 058, 604 838 882, email: pmd@missio.cz, www.missio.cz, č. účtu: 72540444/2700, variabilní symbol: 40. Do zprávy pro příjemce uveďte: Filipíny. Ti, kdo věnují finanční pomoc, se mohou zaregistrovat jako „dárci misii“. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro daňové účely.

Rybova Mše umocnila prožitek Vánoc v Bohdanči

Vánoční koncerty jsou pravidelnou součástí kulturní nabídky nejen ve velkých městech, ale také v menších obcích. Jeden takový se uskutečnil o svátku svatého Štěpána v kostele Zvěstování Páně v Bohdanči na Kutnohorsku. Zazněla při něm tradiční Česká mše vánoční Jakuba Jana Ryby. Jako sólisté se před zaplněným kostelem představili Pavel Vančura, sólista opery divadla v Liberci a v Plzni, držitel ceny Thálie, který zpíval basovou partii, dále Petr Nekoranec, posluchač pardubické konzervatoře a vítěz několika mezinárodních soutěží, který si opět zopakoval tenorovou část, soprán přednesla Jana Nováková a alt Jana Prouzová, posluchačka pražské HAMU. Sbor Gaudeamus byl tentokrát ze Světlé nad Sázavou, doprovázelo ho Collegium chrámových hudebníků a vše měl pod taktovkou dirigent František Šterbák.

Publikum během skladby ocenilo profesionální výkony vystupujících a po skončení nadšeně aplaudovalo ve stoje, čímž si vynutilo přidavek v podobě známé duchovní vánoční písně, hymnu, Narodil se Kristus Pán. Rybova Česká mše vánoční je dílo zvláštní, povznášející krásy, které vzniklo z citlivého srdce a talentu Jakuba Jana Ryby v roce 1796 a stalo se neodmyslitelnou ozdobou tradičních českých Vánoc. Podobné koncerty se v Bohdanči konají obvykle dva do roka – o Vánocích a v létě a pokaždé si najdou velký počet posluchačů.

Anna Holubová

● Pohled do zaplněné lodi kostela, foto: archiv Řkf Bohdaneč

Královéhradecká diecéze v proměnách času

Studio Vojtěch Radia Proglas připravuje po celý letošní jubilejní rok cyklus pořadů s názvem „Královéhradecká diecéze v proměnách času“. Je věnován 350. výročí založení biskupství královéhradeckého a 300. výročí zahájení činnosti kněžského semináře v Hradci Králové.

Stejně jako každé čtvrté úterý v měsíci, si můžete i v úterý 25. února ve 22 hodin, poslechnout již druhý díl tohoto cyklu, tentokrát s podtitulem „Stručný přehled osobností významných biskupů diecéze“. Odborní respondenti, jako např. doc. Tomáš Petráček, historik a kaplan akademické obce v Hradci Králové i další odborníci, seznámí posluchače populární formou s nejzajímavějšími osobnostmi biskupů, kteří se vystřídali na stolci královéhradecké diecéze.

Reprízu pořadu vysílá Radio Proglas v pondělí 3. března v 9.30 h. Pokud si pořad nestihnete poslechnout v těchto termínech, naleznete ho po premiéře v audioarchivu Radia Proglas na stránkách www.proglas.cz/audioarchiv.html

Martin Weisbauer a Ladislav Holoubek.

Biskupství královéhradecké převzalo Církevní gymnázium v Kutné Hoře

Kutnohorské církevní gymnázium sv. Voršily vstupuje do nového kalendářního roku s novým názvem. Škola, která na podzim 2013 oslavila dvacáté výročí svého založení, nese od 1. ledna 2014 jméno Církevní gymnázium v Kutné Hoře. Důvodem ke změně názvu je změna zřizovatele. Původní zřizovatel, sestry voršílky, se rozhodly Kutnou Horu opustit a ponechat si jakožto zřizovatel pouze školy v Praze a v Olomouci. Vzhledem k tomu, že škola má již ve městě a regionu své pevné místo a přáním všech ji bylo zachovat, převzalo zřizovatelskou funkci královéhradecké biskupství.

Zaměření školy a její další směřování zůstává nezměněno. Gymnázium se podle slov své ředitelky, Stanislavy Liskové, bude stejně jako dosud snažit vytvářet přirozené křesťanské prostředí, v němž vládne větší míra důvěry a vyšší etická úroveň. Bude stále usilovat o to, aby absolventi získali objektivní informace o církvi a byli schopni, vybaveni dostatečným argumentačním zázemím, je ve svém zaměstnání či veřejné angažovanosti dále předávat.

Stanislava Kučerová

Okénko z pražského semináře

Období měsíců ledna a února je u studentů vysokých škol ve znamení zkoušek a není tomu jinak ani u bohoslovců. Ovšem předtím jsme měli možnost prožít vánoční svátky ať ve farnostech, mezi známými, nebo někteří z nás v centru pro mládež na Vesmíru.

Všichni jsme pak měli možnost setkat se na Nový rok s otci biskupy v Hradci Králové, kde při společném obědě jsme mohli sdílet zážitky s uplynulého čtvrt roku. Také bylo milé vidět bratry z Olomouce a Říma po delší době tváří v tvář. Někteří z nás přijali při mši svaté na zahájení jubilejního roku diecéze kandidaturu kněžství a jáhenství.

Čas čtrnácti dnů strávených doma je příjemný ovšem co se týče studia, je to někdy spíše na překážku. Řekněte sami, komu z vás by se chtělo rušit vánoční pohodu dogmatikou nebo studiem práva, ale čas plyne rychle a po návratu z vánočních prázdnin stojí před námi zkouškové období. Je to zhodnocení našeho předchozího půlročního snažení. Jak by řekl jeden nejmenovaný profesor, jde o snahu přelétnout nad nepřátelským územím a dostat se na domácí základnu. Věřte mi, že série výstřelů v podobě otázek zkoušejícího je často ohromující, a tak přelet bez zásahu není někdy ani možný, ale není zásah jako zásah. Některý dovoluje s většími nebo menšími šrámy doletět na základnu a některý však nutí ke katapultaci a návratu na základnu, vyfasování nového stroje a opětovný pokus o přelet.

Dá-li Pán, tak v měsíci březnu navštívíme Schönstattské sestry v Rokoli, před Květnou nedělí se osvěžíme na duchu při setkání mládeže v Hradce Králové a na neděli Dobrého pastýře navštívíme několik farností naší diecéze. Tolik z příhod života bohoslovců.

Dmytro Romanovský a všichni hradečtí bohoslovci

Rozšiřte si své vzdělání v teologii a pedagogice

Upozorňujeme na možnost získat teologické i pedagogicko-psychologické vzdělání pro laiky prostřednictvím **tříletého bakalářského studia oboru Náboženská výchova**, který i v akademickém roce 2014/2015 (v rámci studijního programu Specializace v pedagogice) otevírá Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové. Obor, který je uskutečňovaný formou **kombinovaného (tzv.**

dálkového) studia, je realizován v součinnosti s Diecézním teologickým institutem Biskupství královéhradeckého a na výuce teologických předmětů se podílejí kněží královéhradecké diecéze. Celé studium vzniklo z přímé iniciativy tehdejšího biskupa Dominika Duky. Po jeho absolvování je možnost využít navazujícího magisterského studia (zejména na Katolické teologické fakultě Univerzity Karlovy).

Absolvování bakalářského studia zprostředkovává odbornou znalost základů katolické teologie pro pedagogické a katechetické působení. Výuka probíhá o sobotách cca desetkrát za semestr. **Příhlášku k bakalářskému studiu je třeba podat do konce února na adresu PdF UHK.** Obecné informace k přijímacímu řízení jsou uvedeny na internetových stránkách: <http://www.uhk.cz/cs-cz/studium/prijimaci-rizeni/pedagogicka-fakulta/zakladni-informace/Stranky/default.aspx>.

Přijímací zkoušky se budou konat v červnu 2014 (event. koncem května t. r.). Přijímací zkouška proběhne ve formě pohovoru, který bude zaměřen na tyto oblasti: a) motivace ke studiu, důvody výběru studijního programu; b) předpoklady ke studiu, přehled v odborné teologické, pedagogické, psychologické a filosofické literatuře, znalost terminologie. Doporučujeme uchazečům, aby si k vlastnímu přijímacímu pohovoru s sebou opatřili doporučení ke studiu od duchovního správce.

Zájemcům o prezenční studium s etickou, religionistickou, kulturně-antropologickou a pedagogicko-psychologickou náplní doporučujeme využít obor Transkulturní komunikace na stejné katedře.

Další informace: Jan Hojda, Th.D., Diecézní teologický institut; tel. 737 215 333; e-mail: hojda@bihk.cz.

Proč studovat Náboženskou výchovu?

Na otázku odpovídají někteří vyučující z řad diecézních kněží a absolventů školy:

Tomáš Petráček, vedoucí Katedry kulturních a náboženských studií PdF UHK:

Studium oboru Náboženská výchova na Pedagogické fakultě Univerzity Hradec Králové má pro uchazeče z naší diecéze všechny myslitelné výhody: studium probíhá jen o sobotách, nemusí si brát dovolenou, odehrává se přímo v Hradci Králové, student získá titul, který je státem uznávaný a umožňuje případným zájemcům pokračovat v navazujícím magisterském studiu na teologických fakultách v Praze či Olomouci, a zároveň je výuka garantována diecézí Hradec Králové, jejíž kněží na katedře kulturních a náboženských studií působí. Velký přínos vidím v tom, že výuka většiny teologických disciplín a oborů je svěřena

šesti kněžím, kteří mají nejen výtečné teologické vzdělání a pedagogické schopnosti, ale rovněž vlastní bohaté pastorační zkušenosti. Je radost sledovat, jak se tříleté studium v každém novém ročníku stane pro studenty životním dobrodružstvím a možností potkat nové lidi. Zvláště v současnosti musí křesťané čelit mnoha otázkám ohledně své víry a příslušnosti k církvi, studium oboru Náboženská výchova dokáže studenty vést k hledání adekvátních odpovědí, nikoliv jen je vybavit argumenty pro obhájení své víry, ale vést k schopnosti přemýšlet a formulovat. Zároveň díky velikosti katedry nabízí katedra lidský a individuální přístup ke studentům, jak by to pro studium posvátné teologie mělo být samozřejmostí. Přijďte a vyzkoušejte to. Těšíme se na vás.

Vojtěch Brož, vyučující na Katedře kulturních a náboženských studií PdF UHK: Přínos studia náboženské výchovy lze vnímat ve více směrech. Jen pár studentů si ho volí z čistě pragmatických důvodů, aby dostali „papír“. Většinu lidí k tomu vede osobní zájem. Tito se buď

plně identifikují s křesťanskou vírou, nebo se s ní setkali spíše jen zdálky a jsou puzeni jakousi spasitelnou zvědavostí. Ti první mohou studovat „jen pro sebe“, neboť právem cítí, že pokud jejich náboženské vzdělávání skončilo s poslední hodinou náboženství v sedmé třídě, pak je to žalostně málo. Je to chvályhodný počín, doporučil bych to všem dospělým křesťanům. Studují u nás ale také křesťané, kteří se chtějí prohloubit v křesťanském učení, aby ho mohli předávat druhým, jako budoucí učitelé náboženství, pastorační asistenti nebo jáhni... Pro ty druhé, kteří dosud o křesťanské víře věděli jen velmi málo, bývá studium náročnější, ale zato neuvěřitelně objevné. Několika pomohlo i ke konverzi. Velkým obohacením pro studenty je nejen obsah přednášek, ale i oni sami navzájem. Někteří se po celých desetiletích vracejí do školních lavic, setkávají se se zajímavými lidmi, diskutují, vyměňují si názory, pomáhají si ve studiu a navazují přátelství, která přetrvávají i po získání diplomu...

David Bouma, vyučující na Katedře kulturních a náboženských studií PdF UHK: Anglický spisovatel Chesterton na jednom místě píše: „Jen šťastný člověk se může věnovat neužitečným věcem.“ A takovou věcí je jistě i teologické studium o sobotách, ve dnech, kdy je

přeci možné vykonávat a zařizovat tolik užitečných věcí – úklid domu, práci na zahradě, dohánění restů v zaměstnání atd. Studium teologie je namáhavé a zdánlivě k ničemu: nenabízí žádný měřitelný efekt, ani víkendovou pohodu, natož zábavu. Můžete však s týmem pedagogů Katedry kulturních a náboženských studií nastoupit na tříletou cestu systematického vzdělávání a přemýšlení a ujít s námi společně kus cesty za poznáním a hlubším pochopením křesťanské víry.

Jiří Heblt, vyučující na Katedře kulturních a náboženských studií PdF UHK: Učím v rámci oboru „Náboženská výchova“ od počátku. Za těch několik let jsem se zde setkal s řadou otevřených a inspirujících studentských osobností. Vzájemně jsme se obohatili. Zpětná vazba k našemu studijnímu programu bývá z jejich strany většinou velmi pozitivní. Otevřelo se jim poznání nových věcí a vytvořili pěkné studijní i lidské společenství. Studium tohoto oboru mohu doporučit všem, kdo chtějí dát hlubší základ své víře a službě v církvi, ale také všem hledajícím.

Zbyněk a Marika Pavienští, absolventi studia Náboženské výchovy, v současnosti fotograf a obrazový redaktor časopisu IN! a Tarsicius a produkční časopisu Tarsicius: Škola nám dala

především velmi silnou motivaci, a to nejen k získávání znalostí, ale především k rozvíjení myšlení. Byli jsme motivováni k četbě složitých textů a k jejich kritickému hodnocení. Tento stálý pozitivní tlak nás nutil překračovat a přehodnocovat navykklé vzorce myšlení, a to je největší přínos, co nám studium do praktického života dalo.

Pavel Kavalír, absolvent studia Náboženské výchovy, v současnosti úředník státní správy: Na podzim roku 1999 jsem v rámci programu celoživotního vzdělávání absolvoval katechetický kurz. Byl to můj první zevrubnější exkurz do teologie a příbuzných disciplín. Vzpomínám, že už tehdy Biskupství královéhradecké uvažovalo o možnosti řádného vysokoškolského studia. Uběhlo několik let a já jsem nastoupil na Pastorační centrum Biskupství královéhradeckého jako pastorační asistent. Většina mých kolegů měla teologické vzdělání. A tak, když se rok po mém nástupu otevíral první ročník studia Náboženské výchovy na Pedagogické fakultě UHK, přímo se tak nabízela možnost zvýšit si kvalifikaci v oblasti teologických nauk, a zároveň si rozšířit kompetence pro práci s mládeží. Během tří nezapomenutelných let jsem se vedle vědomostí naučil řadu dovedností, dodnes využívaných v praktickém životě – cílevědomost, trpělivost, umění naslouchat i odvážněji diskutovat a logicky přemýšlet. Vznikla také zajímavá přátelství (mnohdy dokonce s ekumenickým přesahem) v řadách studentů i pedagogů. Když jsem se po státnicích se skupinou spolužáků rozhodl pokračovat ve studiu na Katolické teologické fakultě v Praze, shodli jsme se, že studium na UHK bylo dobrou přípravou a věřím, že jsme tu svým hradecským pedagogům ostudu nedělali. Práci v církevních službách jsem nakonec opustil, ale mohu říci, že studium mi usnadnilo získat i mou současnou práci ve státní správě.

Připravil Luděk Bárta

Celoroční oslavy jubilea spojuje modlitba za diecézi

Jednotlivé oslavy 350. jubilea bude po celý rok spojuvat modlitba za královéhradeckou diecézi. Biskup vyzval farnosti, aby se ji modlily pravidelně, například v závěru každé Mše svaté:

Trojediný Bože,
děkujeme ti za naši diecézi,
která je již 350 let
živým společenstvím křesťanů
a v jednotě se Svatým otcem spoluutváří
tajemné Tělo Kristovo.

Duchu Svatý,
strážce naší katedrály,
na přimluvu Panny Marie nám daruj
rodiny,
které žijí podle vzoru Rodiny Svaté,
kněze,
kteří se jako Ježíš obětují pro svěřený lid,
nová povolání,
jimž tento rok zvlášť zasvěcujeme.

Odpusť nám všechny naše hříchy
a rozmnož v nás své dary v době příští.

Přijď, Duchu Svatý,
obnov a posvěť svůj lid
v královéhradecké diecézi!

Amen.

Úmysly apoštolátu modlitby

únor 2014

Všeobecný úmysl:

Aby církve a společnost uznávaly moudrost a zkušenost starších lidí.

Evangelizační úmysl:

Za kněze, zasvěcené osoby a laiky, aby plně pracovali na díle evangelizace.

Národní úmysl:

Aby dobrotivý Bůh připravil srdce lidí, kteří nepoznali jeho lásku, k přijetí radostného poselství Kristova evangelia.

Liturgický kalendář

2. února – Svátek

Uvedení Páně do chrámu

1. čtení: Mal 3,1-4

Žalm: Žl 24(23)

2. čtení: Žid 2,14-18

Evangelium: Lk 2,22-40

9. února – 5. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 58,7-10

Žalm: Žl 112(111)

2. čtení: 1Kor 2,1-5

Evangelium: Mt 5,13-16

16. února – 6. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 15,16-21

Žalm: Žl 119(118)

2. čtení: 1Kor 2,6-20

Evangelium: Mt 5,17-37

23. února – 7. neděle v mezidobí

1. čtení: Lv 19,1-2.17-18

Žalm: Žl 103(102)

2. čtení: 1Kor 3,16-23

Evangelium: Mt 5,38-48

Osobní zprávy

Ukončení služebního poměru

■ **P. Mgr. Martin JÍLEK, SDB**, farní vikář v Mladočově, ukončil k 31. 12. 2013 služební poměr vůči Biskupství královéhradeckému i ustanovení farním vikářem, pokračuje v působení na salesiánských misiích.

■ **P. Mgr. Jiří SVOBODA, SDB**, výpomocný duchovní, ukončil k 31. 12. 2013 služební poměr vůči Biskupství královéhradeckému, pokračuje v působení na salesiánských misiích.

Různé

■ **PhDr. Mgr. Jiří Pilz**, výpomocný duchovní v Trutnově I, je od 30. 9. 2013 členem Katolické asociace nemocničních kaplanů v ČR.

Úmrtí

■ **P. Jan Kmoníček**, administrátor v Týnci nad Labem, zemřel náhle dne 23. ledna 2014 v Týnci nad Labem. Pohřben byl 1. února do rodinné hrobky v Jičíně - Novém Městě.

ČM Fatima, Koclířov

■ **1. 2. 2014** se uskuteční již 220. první **mariánská sobota** s hlavní večerní bohoslužbou ze svátku Uvedení Páně do chrámu se svěcením hromniček.

Dopolední program:

- 10.00 žehnání nemocných a bolestná tajemství sv. růžence
 10.30 Mše sv. na poděkování za 67 let života otce Petra Dokládala, hlavní celebrant a kazatel P. Petr Dokládál, farář Starý Jičín

Odpolední program:

- 13.15 modlitba rozjímavého sv. růžence podle liturgie Fatimy
 14.00 v kostele ČM Fatimy vzpomínkový, ale převážně evangelizační program na téma: „Kdyby mládí vědělo a stáří mohlo“, v pořadu vystoupí Věra Dokládalová se svými syny P. Petrem a P. Pavlem Dokládalovými.
 15.30 pobožnost ke sv. Filoméně – patronce živého růžence v kostele sv. Filomény a sv. Jakuba
 16.30 růženec Světla na úmysly poutníků – rezervace na recepci
 17.00 Mše svatá ze svátku Uvedení Páně do chrámu, zahájení v areálu Jana Pavla II. na hl. tribuně (nebo na nádvoří v přístavbě Dvou Srdcí), úvodní obřady, požehnání svící – hromniček – průvod do kostela ČM Fatimy

■ Březnová první **mariánská sobota** se uskuteční **1. 3. 2014**. Opět připravujeme celodenní program. Exercicie pro kněze povede v Koclířově P. Jan Linhart, biskupský vikář pro pastorační a pastorační kněží. Zahájení v neděli 9. 3. 2014 ve 20 hod. Ukončení v pátek 14. 3. 2014 dopoledne.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm-fatima.cz; www.cm-fatima.cz

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 8. 2., 8. 3., 12. 4., 10. 5., 14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace.

Příležitost ke Svátosti smíření v době Svatého růžence a v době Soukromé adorace.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: <http://www.farnostcihost.cz>

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 8. 2., 8. 3., 12. 4., 10. 5., 14. 6., 12. 7., 9. 8., 13. 9., 11. 10., 8. 11., 13. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Hoješín

Noční adorace: 7. 2., 7. 3., 4. 4., 2. 5., 6. 6., 4. 7., 1. 8., 5. 9., 3. 10., 7. 11., 5. 12.

Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace.

Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, mobil 723 180 121.

Jilemnice

■ **15. 2. Společenský večer Vavříneček v SD Jilm od 19.30 hod.**

Společenství mládeže Vavříneček se Skautským střediskem Jilm Jilemnice i letos připravuje Společenský večer Vavříneček. K tanci a poslechu zahraje kapela Člověče, nezlob se ze Studence. Můžete se těšit i na předtančení, tombolu, taneční mikrolekce a další překvapení. Výtěžek společenského večera věnujeme na přestavbu klubovny skautského střediska Jilm Jilemnice.

Rezervace vstupenek: <http://spolco.jilemnicko.cz/spolecensky-vecer.php>

Vstupné: 140 Kč / 110 Kč (studenti po předložení průkazu).

Černilov

■ **26. 2. Po Horním Nilu starověkým Egyptem v Kulturním a spolkovém domě v 19:00**

RNDr. Petr Rybář, čestný člen Klubu cestovatelů Hanzelky a Zikmunda Globe. Živě komentované video představí chrámy Philae, Kóm Ombo, Edfú, Luxor, Karnak, Údolí králů, Arabskou poušť a další pozoruhodnosti Horního Egypta. Nahlédne též pod hladinu Rudého moře.

Egypt je zemí, která má každému co říci, a uchvátí i cestovatele protřelého mnoha kontinenty...

Přijďte zavzpomínat na zážitky z Egypta či získat inspiraci pro cestu do pozoruhodné končiny!

Vstupné 40 Kč

Polička

■ 21. 2. Devátý Jordánský ples

K tanci a dobré náladě zahraje od 20 hodin skupina MIX. O chutné delikatesy a nápoje se postará restaurace Jordán. Určitě Vás potěší tombola. Vstupné 100 Kč.

Celý výtěžek plesu bude věnován na probíhající rekonstrukci Zahrady u Mlýna. Vstupenky bude možné zakoupit v restauraci Jordán.

Místo konání: Dům Jordán

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 28.–30. 3. 2014 Víkend pro ženy Malá škola biblicko-židovských tanců

Naučíme se několik židovských tanců, dozvíme se, co vyjadřují svými symboly, z jaké duchovní tradice vycházejí a jak se jimi, gesty a pohybem můžeme modlit a chválit Pána. Nezapomeneme ani na odpočinek, mši sv. nebo sdílení a povídání ve společenství žen.

■ 11.–13. 4. 2014 Víkend pro muže Život v manželství

Přijali jsme svátost manželství, nebo alespoň slib věrnosti a lásky k ženě, kterou jsme milovali. Jaká je naše láska, náš vztah teď po letech společného života? Na tomto víkendu budeme ve společenství mužů i o samotě hledat pro sebe odpověď na otázku: Co mohu a chci udělat, aby se naplňoval Boží záměr v mém životě a prožíval jsem Jeho lásku a obdarování skrze manželství a rodinu?

■ únor, březen 2014 Zimní rekreace rodin

V době školních prázdnin je možné využít Dům setkání Albeřice pro týdenní zimní pobyty rodin v příjemném prostředí křesťanského zařízení a krásné horské přírody, s vynikajícími podmínkami pro zimní sporty, za velmi příznivé ceny. Program je individuální podle zájmů rodin.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřála na e-mailové adrese ymca@setkani.org nebo na tel.: 731 625 615.

Pardubice

■ 21. 2. od 20 hodin 10. Piksla ples

SHM a Piksla Pardubice ve spolupráci s farností Pardubice Vás zvou na 10. Piksla ples. Akce se uskuteční v Hostinci U Kosteleckých v Černé za Bory 21. 2. od 20 hodin. Cena vstupenek 220 Kč. Předprodej pí. Ludvíková, tel. 604 287 476.

Chrudim

■ 22. 2. Společenský večer

Srdečně zveme na farní společenský večer s tancem. Bude v sobotu 22. 2. od 19 hodin ve Stolanech. Lístky budou k prodeji od neděle 26. 1. Cena 100 Kč.

Hradec Králové

■ 22. 2. Masopust pro celou rodinu

Farnost u katedrály Svatého Ducha Vás zve v sobotu 22. 2. na Masopust pro celou rodinu. Akce se uskuteční ve 2. patře Nového Adalbertina. Od 15 hodin je připraven program pro děti a od 20 hodin program pro dospělé. Masky jsou vítány.

Církevní domov mládeže v Hradci Králové

nabízí ubytování pro studentky gymnázií, SOŠ, SOU, VOŠ i VŠ.

Charakteristika:

- rodinné prostředí
- výchovný systém založený na křesťanských hodnotách
- domov otevřený pro věřící i nevěřící

Nabízíme:

- ubytování ve dvoulůžkových a třílůžkových pokojích
- stravování (snídaně a přesnídávky)
- k dispozici: studovny, knihovna, čajovna, kuchyňka, společenský sál, klavír, zahrada, hřiště
- připojení k internetu, zastávka MHD přímo před domem
- menší počet ubytovaných: klidné prostředí pro studium, individuální přístup, osobní vztahy
- možnost smysluplného prožití volného času: společné oslavy, zájmové kroužky, sportovní vyžití, přednášky, vzdělávací, duchovní a kulturní aktivity
- možnost lidsky růst, hledat smysl života, příp. hledat a prohlubovat vztah k Bohu
- cena: studentky středních a vyšších odborných škol: 1150 Kč měsíčně; studentky vysokých škol: 2200 Kč měsíčně.

Kontakt:

Církevní domov mládeže, Denisovo náměstí 172, 500 04 Hradec Králové, tel. 495 538 463, 731 625 923, cdihk@volny.cz, www.cdmhk.cz

Zřizovatel: Kongregace Dcer P. Marie Pomocnice (sestry salesiánky). Můžete nás navštívit od pondělí do čtvrtka od 13 do 20 hodin, po domluvě i jindy.

Hradec Králové

KMC Sedmikráska

Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3
www.sedmikraskahk.cz,
e-mail: sedmikraskahk@volny.cz

■ 6. 2. S úsměvem do školky

Ve čtvrtek 6. 2. od 10 hodin přijďte do KMC Sedmikráska na setkání s vedoucí učitelkou a zástupkyní ředitele Lenkou Tomášovou z MŠ Mateřídouška při ZŠ a MŠ Jana Pavla II. Přednáška a následná beseda bude věnována nejčastějším rodičovským otázkám – kdy je dítě zralé pro pobyt v kolektivu, jaký typ předškolního zařízení zvolit, jak usnadnit dětem zvykání si na školku apod.

■ 12. 2. Vztahy v rodině při výchově neklidného nebo hyperaktivního dítěte

Ve středu 12. 2. od 16 hodin pořádá KMC Sedmikráska besedu s Radomírem Noskem. Poznáte, že jde o neklidné dítě a ne o výchovné chyby? Uslyšíte, jak naučit rodiče a děti projevovat přijetí, lásku a citové potřeby. Přijďte si poslechnout dvacet vzkazů rodičům od dětí. Hradí se 70 Kč a obvyklé pobytné, hlídání dětí je zajištěno.

■ 16. 2. Karneval Na paloučku u lesa

KMC Sedmikráska pořádá v neděli 16. 2. od 15 do 17 hodin v jídelně ZŠ a MŠ Jana Pavla II. karneval pro děti (0–6 let) a jejich rodiče. Masopustní veselí zpestří tematické soutěže. Očekáváme masky z říše zvířecí i rostlinné, přijít mohou také lesní víly a skřítky. Malé občerstvení bude připraveno v prostorách KMC Sedmikráska. Vstupné je dobrovolné. Nezapomeňte si přezůvky.

■ 26. 2. Jak se žije cizincům a uprchlíkům v našem kraji?

Ve středu 26. 2. od 16 hodin zveme na setkání s Mgr. Natalií Dotsenko, sociálně integračním pracovníkem Diecézní charity Hradec Králové. Seznámíte se s osudy našich nových občanů a s problémy, se kterými se cizinci nejčastěji potýkají. Dozvíte se, jak jim lze pomoci. Je či není čeština lehká?

■ 27. 2. Péče o pleť v zimě

Ve čtvrtek 27. 2. od 10 hodin zveme na kosmetickou poradnu pod vedením zkušené kosmetičky paní Jitky Zemanové. Dozvíme se, jak o svou pleť pečovat v zimních měsících, poznáme svůj typ pleti, naučíme se vhodné ošetření ...

Biskupství královéhradecké Diecézní centrum pro seniory

■ 24.–27. 3. Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ, Marianum, Janské Lázně

■ 28. 4.–2. 5. Duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Miloslavem Fialou, OPraem., Marianum, Janské Lázně

■ 12.–15. 5. Duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, Marianum, Janské Lázně

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Centrum pro rodinu

■ 21.–23. 3. Víkend pro chlapy v Jeníkově

Téma víkendu: I zdánlivě málo, může znamenat mnoho...

Duchovní vedení: Mons. Karel Herbst SDB, P. Jaroslav Mikeš SDB

■ únor 2014 Kurz přípravy snoubenců v Rychnově nad Kněžnou

Přihlášky zasílejte: e.barabasova@seznam.cz

■ Jarní kurz přípravy snoubenců v Hradci Králové

Termín zahájení: 12. 3. (vždy ve středu 18.30–20.30).
Termín ukončení: 21. 5.

Místo: Hradec Králové, Nové Adalbertinum, přízemí, místnost č. 25 Balbínka

E-mail: crhk@bihk.cz

■ 12.–19. 7. Týdenní intenzivní tematický kurz „Manželská setkání“ v Litomyšli

Manželským párům nabízíme možnost dalšího vzdělávání na týdenním intenzivním tematickém kurzu pro manželské páry – Manželská setkání. Kurz je určen výhradně pro manželské páry a je zaměřen na upevnění manželského vztahu. Na kurzu manželské páry absolvují v průběhu jednoho týdne 11 odborných přednášek a následně se po každé přednášce účastní společné práce v pracovní skupině. Tento kurz je ukončen společnou závěrečnou zkouškou – manželskou maturitou. Cílem kurzů je prevence zkrácení manželského soužití a pomoc při řešení manželských krizí a jiných problémů. Na kurzech je přítomen i rodinný terapeut a psycholog. V rámci kurzu je i postaráno o všechny děti rodičů, které mají vlastní program po celou dobu přednášek a pracovních skupin. O děti se starají vyškolení pečovatelé.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Charita se připojila ke celosvětové kampani „Jedna rodina, jídlo pro všechny“

Mezinárodní kampaň

Česká Charita se připojila k celosvětové kampani „Jedna rodina, jídlo pro všechny“, jejímž cílem je ukončit do roku 2030 hladovění ve světě. Každý osmý člověk na světě trpí podvýživou, zároveň se ale třetina produkce potravin vyhodí nebo je jiným způsobem zničena. Organizátoři kampaně jsou proto přesvědčeni, že příčinou hladovění téměř miliardy lidí není nedostatek potravin, ale nespravedlnost v jejich distribuci.

Charita se v rámci svých domácích i zahraničních aktivit často setkává s lidmi, pro které dostatek kvalitních potravin není samozřejmostí a snaží se tuto situaci řešit. V Česku například nabízí polévku lidem bez domova, spolupracuje s potravinovými bankami, učí maminky v azylových domech zdravě a hospodárně nakupovat. V zahraničí zajišťuje humanitární pomoc během přírodních katastrof a válečných krizí, dále také realizuje projekty zaměřené na rozvoj zemědělství v chudých regionech světa.

Z praxe charitní pracovníci dobře vědí, že rozdávat potraviny a učit lidi lépe hospodařit nestačí. Zásadní je zaručit lidem právo hospodařit, respektive právo na jídlo. To je

často narušeno neférovými obchodními praktikami, zabíráním úrodné půdy pro těžbu nebo energetické rostliny, znečištěním životního prostředí průmyslem, nespravedlivou politikou a ozbrojenými konflikty. V neposlední řadě je velkým problémem plýtvání potravinami. Na to vše chce kampaň upozornit a společnými silami tuto nespravedlnost odstranit.

Spolu s Charitou ČR se do kampaně zapojilo na 164 organizací z celého světa, které jsou sdružené v celosvětové síti Caritas Internationalis. Více na <http://food.caritas.org/>. (Převzato z www.charita.cz).

Pomoc lidem v nouzi u nás

Charity v královéhradecké diecézi se také připojí ke zmíněné kampani, která potrvá až do roku 2015. Pomoc lidem v nouzi poskytují a jsou připraveny poskytnout všechny naše Charity. Nejvíce jim pomáhají v Domě Matky Terezy pro lidi bez domova v Hradci Králové, v Domovech pro matky s dětmi v tísní v Hradci Králové a v Náchodě, v náhodském Domě na půli cesty, v Nízkoprahových denních centrech pro lidi bez přístřeší v Kutné Hoře a v Poličce, v Bytech sociální rehabilitace v Havlíčkově Brodě a v Humpolci, dále také v nízkoprahových zařízeních pro děti a mládež nebo v rámci sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi. Oblastní charita Nové Hradky u Skutče zajišťuje Potravinovou pomoc a Oblastní charita Havlíčkův Brod je spoluzakladatelem Potravinové banky Vysočina. Charity také podporují projekty humanitární pomoci do zahraničí.

V azylovém Domě Matky Terezy, který provozuje hradecká Oblastní charita, tradičně pořádají štedrovečerní večeři pro více než stovku klientů a na Štědrý den také vydávají lidem bez domova polévku na nádraží. O svátcích dostávají pro klienty potravinové dary od dárců z veřejnosti, jako cukroví nebo vánočky. V rámci sociální rehabilitace provozují kuchyň a vaří v pracovní dny oběd, na tuto aktivitu klienti přispívají na suroviny, nápoje jsou v denním centru a noclehárně zdarma.

● Dům Matky Terezy v Hradci Králové – lidé bez domova pracující v tamní kuchyni v rámci sociální rehabilitace. Foto: Petr Macl

Pokračování na str. 20

Pokračování ze str. 19

Pro Domov pro matky s dětmi, jehož provoz v krajském městě také zajišťuje Oblastní charita Hradec Králové, je velkou pomocí ochota lidí „zvenčí“, kteří darují potraviny. Pravidelnými dárci jsou farníci, kteří již 10 let pořádají sbírky pro Domov. Aktivně v zařízení pracují resocializační kluby pro maminky, konkrétně klub vaření, šití, hospodaření, dětský klub Mariánek, pěstitelský a další. Klienti se v nich učí dovednostem, které jim pomohou k návratu do běžného života. V průběhu roku se realizují i společné aktivity s maminkami – pečení velikonočních beránků apod.

Kutnohorská Oblastní charita provozuje Nízkoprahové denní centrum pro lidi bez přístřeší, terénní programy a také Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež Maják a Domek. Každý rok pořádají štědrovečerní večeře pro bezdomovce. V nízkoprahových klubech pravidelně vydávají svačinky dětem ze sociálně vyloučených rodin. S maminkami ze sociálně vyloučeného prostředí vaří na Vánoce, učí je také vařit zdravá jídla a nakupovat hospodárně a šetrně.

Oblastní charita Polička také provozuje Nízkoprahové denní centrum pro lidi bez přístřeší a středisko Šance pro rodinu. Spolupracuje s potravinovou bankou, základní potraviny z ní dostávají sociálně slabé rodiny s nezletilými dětmi v péči střediska Šance pro rodinu, ale rozdávají je i sestry Charitní ošetrovatelské služby do rodin seniorů, kde vidí, že je nouze. V Nízkoprahovém denním centru jsou připraveni poskytnout lidem bez domova teplou polévku a teplý nápoj. Jde o ambulantní a menší službu, přesto ve městě ročně obslouží mezi 70 až 100 návštěvníků, z nichž více než polovina má hlad a požaduje právě jídlo.

Potravinová pomoc

Oblastní charita Nové Hrady u Skutče zajišťuje v Pardubickém kraji Potravinovou pomoc, spolupracuje s Potravinovou bankou Praha, Potravinovou bankou Vysočina a s místními OSPOD. Cílem potravinové pomoci, je především získávání potravinářských a drogistických výrobků od výrobců, obchodníků a sponzorů. Získané výrobky, jsou dále jednou měsíčně rozdělovány formou balíčků lidem, kteří se ocitli v sociální nouzi. Ve spolupráci s odbory sociální péče a městskými úřady je pomoc poskytována především rodinám s více dětmi, ale zájem o ni projevují i nestátní neziskové organizace, které poskytují sociální služby. Potravinou pomoc využívají i Charity pro své klienty v nouzi nebo akutní krizi, např. Oblastní charita Pardubice i další.

Oblastní charity Nové Hrady u Skutče, Havlíčkův Brod a Jičín se loni zapojily také do první Národní potravinové sbírky 16. 11., při které pomáhali jejich dobrovolníci i zaměstnanci. Vybrané potraviny v daných regionech putovaly mj. i do charitních zařízení.

Připravila Jana Karasová v součinnosti s regionálními Charitami

■ AKTUALITY

Nové prostory Centra Maják pro děti a mládež byly vysvěceny

Kutná Hora: Prezident Diecézní charity Hradec Králové Mons. Josef Suchár v pátek 17. 1. slavnostně vysvětil nové prostory charitního Centra Maják pro děti a mládež, které od loňského podzimu sídlí v rekonstruovaném historickém domě v Tylově ulici. Zdařilou rekonstrukci realizovala Oblastní charita Kutná Hora z prostředků Evropského fondu pro regionální rozvoj prostřednictvím Integrovaného operačního programu v době od dubna 2010 do srpna 2013. Celkové náklady projektu byly 12 mil. Kč, z toho koupě domu 3,7 mil. Kč, rekonstrukce domu 6,4 mil. Kč a vnitřní vybavení 727 tisíc korun.

Slavnosti se zúčastnil také starosta města RNDr. Jiří Šanc, arciděkan Jan Uhlíř a další významní hosté. Ředitel kutnohorské Oblastní charity RNDr. Robert Otruba v úvodu poděkoval všem, kteří se na realizaci projektu podíleli – donátorům, městu, arciděkanství, projektantům, stavitelům, restaurátorům a dalším partnerům. Hudební program si připravili a hostům zazpívali klienti Klubu Kotva pro mládež. Novými prostory Majáku nás provedla jeho vedoucí paní Božena Grecmanová.

Centrum Maják pomáhá dětem a mládeži i handicapovaným v Kutné Hoře už od roku 1998. Poskytuje dvě sociální služby: nízkoprahové zařízení pro děti a mládež a sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi. V rámci této služby funguje i předškolní klub. Centrum provozuje také rukodělnou dílnu, která je fakultativní službou. Více na www.kh.charita.cz.

Jana Karasová

● Mons. Josef Suchár vysvětil nové prostory Centra Maják pro děti a mládež v Kutné Hoře.

■ KALENDÁŘ NA ÚNOR

Zimní olympiáda

1. 2., 13–17 hod., Hradec Králové,
pořádá Centrum pro cizince Diecézní charity HK,
více na www.cizincihradec.cz

Přednáška FF UHK – Bolívie

20. 2., 18–20 hod.,
Centrum pro cizince Hradec Králové
(Šafaříkova 666/9), v případě velkého zájmu
aula FF UHK, www.cizincihradec.cz

1. ples Oblastní charity Pardubice

28. 2. od 19 hod., Sál Skautského centra Vinice
(K Vinici 2666, Pardubice), k tanci a poslechu hraje
skupina THE FIVE BAND,
vstupné: 150 Kč, vstupenky lze objednat na adrese:
ples@charitapardubice.cz nebo na tel. 733 161 618,
více na www.pardubice.charita.cz

■ TŘÍKRÁLOVÉ AKTUALITY

Rekordní Tříkrálová sbírka 2014

Královéhradecká diecéze: Čtrnáctá Tříkrálová sbírka vynesla v naší diecézi rekordních 12,2 mil. korun* (přesně: 12 234 005,60 Kč*), což je o téměř 1,4 mil. Kč* více, než loni. V krajských městech i ve většině regionů byl výtěžek sbírky také rekordní, v Hradci Králové a okolí darovali lidé do kasiček přes 661 tis. Kč*, v Pardubicích a okolí přes 844 tis. Kč*. Darované peníze budou pomáhat nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným u nás i v zahraničí. „*Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu s nemocnými a potřebnými, kterým naše Charity pomáhají. Díky také všem koledníkům a dobrovolníkům za pomoc při organizaci sbírky,*“ uvedla její koordinátorka Bc. Markéta Hůlková z Diecézní charity Hradec Králové.

Naše Charity vyslaly do ulic více skupinek tří králů (celkem 3135). Do Tříkrálové sbírky se zapojily také nové obce a města. Lidé byli většinou vstřícní a někteří koledníky už vyhlíželi. V tříkrálových kostýmech koledovali školáci a studenti, skauti a světlušky, dobrovolníci a zaměstnanci Charit. Radostnou zvěst o narození Jezulátka a novoroční přání přinesli koledníci také pacientům nemocnic, obyvatelům domovů důchodců, nebo dětem v mateřských školách. V řadě regionů se tříkrálové koledování stalo již tradicí.

V Hradci Králové koledníkům požehnal biskup Mons. Jan Vokál 6. 1. ráno v katedrále Sv. Ducha, v Pardubicích pomocný biskup Mons. Josef Kajnek 5. 1. odpoledne na

Perštýnském nám. za účasti náměstka hejtmana Pardubického kraje ing. Romana Línka. Tříkrálovou sbírku doprovázela také řada akcí pro veřejnost – živé betlémy, koncerty, průvody s koňmi a další. V Hradci Králové a okolí se ještě soutěží o nejkrásnější tříkrálový kostým, hlasovat můžete na www.charitahk.cz.

Výtěžek sbírky bude věnován na pomoc nemocným a potřebným především v regionech, kde se sbírka konala. Část výnosu sbírky půjde na humanitární pomoc do zahraničí. Například na Královéhradecku a na Kutnohorsku lidé přispívali na podporu **služby rané péče**, která pomáhá rodinám s handicapovanými dětmi v raném věku, na Pardubicku na **rekonstrukci centra odlehčovacích služeb**, kde pečují o nemohoucí seniory, na Ústecko-orlicku na podporu **služby „Šance pro rodinu“** a **Občanské poradny**, na Náchodsku na provoz a vybavení **Domu na půli cesty** pro mladé lidi v nepříznivé sociální situaci a **Domova pro matky s dětmi – Sv. Anna**, v Červeném Kostelci a okolí na materiální a zdravotnické vybavení pro **Mobilní hospic Anežky České**, na Poličsku z výtěžku sbírky podpoří **Dení stacionář**, který pomáhá lidem s mentálním postižením, a další služby. Na Hradecku, Pardubicku, Ústeckoorlicku, Poličsku i v dalších regionech podpoří z darovaných peněz **rozvoj domácí hospicové péče**. Charity věnují část výtěžku také **rozvojový projekt Adopce na dálku® v Indii** – vzdělávací centrum pro znevýhodněné děti z venkova v Karnatace, který realizuje Diecézní charita HK.

Podrobné výsledky a více informací najdete na www.hk.caritas.cz a www.trikralovasbirka.cz. Prohlédněte si také fotogalerii z letošního koledování na str. 23 IKD.

Jana Karasová

Pozn.: * Jde o výsledky k 23. 1. 2014, které jsou pouze orientační, dokud nebudou zkontrolovány všechny doklady.

Tříkrálová sbírka v Jaroměři a okolí

Všem, kdo podpořil čtrnáctou Tříkrálovou sbírku, patří velký dík! Stejně jako všem dobrovolníkům, kteří nezištně věnují svůj čas a energii na pomoc potřebným. V Jaroměři a okolních obcích se sbíralo na Domov sv. Josefa v Žirči pro lidi nemocné roztroušenou sklerózou, kam poputuje 65 % výtěžku sbírky. Domov plánuje peníze věnovat, stejně jako loni, na nový výtah pro klienty a nákup zdravotnického materiálu.

Postřehy z koledování jsou, až na malé výjimky, každým rokem pozitivnější. Lidé již na koledníky čekají, mají připravené i sladkosti pro děti, poslechnou si novoroční přání a nechají si napsat na dveře pozhřebání. Setkání sousedů na chodbě paneláku při zpěvu tří králů vnímám jako cosi svátečního a stmělujícího. V jedné prodejně paní vedoucí sáhla do pokladny, věnovala nemalý obnos a se slovy „*tradiční se musí dodržovat*“ nám podala 4 velké čokolády.

Pokračování na str. 22

Pokračování ze str. 21

V Jaroměři a okolí se vybralo celkem 190 718 Kč a 52 Euro, tj. o cca 65 tis. více, než loni! Mezi dobrovolníky se našlo o 15 trojic koledníků více a chodilo se i v ulicích, kde několik let koledníky nepotkali. Za tento výsledek jsme moc vděční. Děkuji za vstřícnost Městskému úřadu v Jaroměři, stejně tak děkuji i jaroměřskému Skautu za poskytnutí prostor při obcerstvení koledníků a příjemnou obsluhu. Díky všem zúčastněným!

Jitka Holcová a Mgr. Marie Paclíková (red. kráceno)

Tříkrálová sbírka na Orlickoústecku

Oblastní charita Ústí nad Orlicí rozdala ve více než 80 obcích a městech okresu přes 500 pokladniček, 50 našich asistentů organizovalo sbírku v místě svého bydliště, v několika místech proběhly i doprovodné tříkrálové koncerty, např. v Ústí nad Orlicí, České Třebové, Žamberku, Horní Čermné atd. Celá sbírka, její průběh i doprovodné akce svědčí o dobré vůli řady nezištných lidí. Díky nim jsou občané obdarováni přáním štěstí, zdraví a pokoje, díky štedrosti dárců může Charita podporovat některé služby, a sloužit tak potřebným. Děkuje všem zúčastněným za pomoc a přejeme hodně dobrého v roce 2014. Průběžné výsledky najdete na www.uo.charita.cz

Iva Marková (red. kráceno)

Pepík pozván na koledu do Senátu ČR

Mimořádné pocty se dostalo Josefu Popelkovi, klientovi AC dílen Oblastní charity Polička pro lidi s handicapem. Senátorským Klubem pro obnovu demokracie KDU–ČSL a nezávislí byl 14. 1. pozván do Valdštejnského paláce na slavnostní snídani pořádanou u příležitosti zakončení Tříkrálové sbírky 2014. Po té koledoval v senátních budovách ve skupince s ředitelem Charity ČR Lukášem Curylo a jejím tiskovým mluvčím Janem Oulíkem. Ke zpěvu tříkrálové koledy jim přizvukovali dva „andělští“ trubači. O Pepíkovi byl natočen jeden ze tří příběhů, které byly promítány na ČT 1 v Tříkrálovém koncertu 2014. Více také na www.policka.charita.cz nebo www.trikralovasbirka.cz.

Štěpánka Dvořáková

● Pepík z Poličky na koledě v Senátu. Foto: Lubomír Kotek

● Předání šeku od zaměstnanců spol. Kimberly-Clark a setkání s MUDr. doc. Bašem v Domově sv. Josefa v Žirči. Foto: archiv Domova sv. Josefa.

■ NAPSALI NÁM...

Dárek, který se nedostává každý den

Před Vánoci navštívili Domov sv. Josefa v Žirči zástupci společnosti Kimberly-Clark, s. r. o. z Jaroměře v čele s ředitelem Tonym McNallym, aby předali šek na neuvěřitelnou částku 102 100 Kč, kterou mezi sebou vybrali její zaměstnanci. Sumu se rozhodli věnovat na pořízení nového výtahu našemu zařízení, které poskytuje komplexní péči lidem s roztroušenou sklerózou.

Zajímavá návštěva. Střet dvou světů. Jeden, dá se říct, ryze kapitalistický, měřený vydělaným ziskem a druhý, poněkud křehký, založený na hodnotách pomíjivých, jako je zdraví. Ale toto přijde na mysl, až když se „vystoupí z vlaku“ počítačícího finanční obrat. Pracovníci velkého koncernu se seznámili s chodem Domova, prohlédli si prostory pro rehabilitaci, transportní zařízení na pokojích, vodoléčbu i jídelnu. A právě zde se potkali s klientem MUDr. doc. Bašem, Csc., kterému nemoc vzala kariéru přednosta Urologické kliniky v Hradci Králové a nový dům. Žije zde již od počátků Domova a rád. Povídání s ním bylo velmi milé a obohacující pro obě strany. Doc. Baše ukázal, že i navzdory své nemoci a pokročilému věku má stále chuť žít a život si užít. Na konci návštěvy označili zaměstnanci Kimberly-Clark setkání s Doc. Bašem za nejmotivnější zážitek z celého pobytu u nás.

Tyto dva úhly pohledu na život se u nás nestřetly poprvé. Tuto zkušenost zažíváme i díky zvyšujícímu se trendu firemního dobrovolnictví. Pracovníci velkých firem ČEZ, ČSOB, Kooperativa atd., kteří dělají našim klientům asistenty při plánovaných výletech, tvrdí to samé: „Díky těmto setkáním jsme si srovnali hodnoty a jejich priority.“

Za darovaný obnos jsme zaměstnancům Kimberly-Clark velmi vděční a upřímně děkujeme!

Jitka Holcová (red. kráceno)

dopis mladým

V DIECÉZNÍM ROCE POVOLÁNÍ

Milí mladí přátelé,

když jsem ve čtrnácti letech poprvé ucítil silnou touhu po kněžství, bál jsem se. Dokonce jsem se za tu myšlenku styděl, i před rodiči. Hned mě napadlo, že jsem si povolání nezasloužil, že přesahuje mé schopnosti a vlohy, že k němu nemám žádné zvláštní předpoklady. Vlastně dodnes nemám nic, čím bych mohl Bohu přispět k Jeho velikosti. To, že mě Pán na tuto cestu sám pozval a dovolil mi na ní vytrvat, se proto celý život učím vnímat jako dar. Dar, který je rok od roku větší, a já jej pouze zdarma přijímám. Ve službě však mohu stále více velebit Boha za jeho moudrost a štědrost a hlavně obdivovat jeho trpělivou Lásku, která se nikdy neunaví. Vždyť On mi dal nejen povolání, ale i život.

On dal život také každému z Vás, Tobě. Zároveň Tě povolal na cestu. Tím rozhodl, že žádný úkol, který před Tebe staví, nebude nad Tvé síly. Pokud Tě povolává, sám Ti síly dodá. Jen nesmíš své svědomí ohlušit hříchem, pak jeho volání snadno přeslechněš. Hledej ho v modlitbě, ve Mši svaté a při četbě Evangelia, třeba jen krátkých úryvků. Pak v srdci poznáš, kam Tě Pán volá.

Až se vydáš směrem, kterým Tě zve, nikdy nepůjdeš sám, sama. Sami jdou naopak ti, kdo stálým odkazováním na lidskou slabost omlouvají svou nečinnost, klamný pocit, že nic nezkazili. Vydejme se tedy v tomto diecézním Roce povolání na cestu za naším Pánem!

Váš biskup Jan

Tříkrálová sbírka 2014

● Tři králové v Hradci Králové koledovali s požehnáním od biskupa Mons. Jana Vokála, které dostali 6. ledna v katedrále Sv. Ducha.

● Příběh Vánoc ožil v představení „V Betlémě není místo“, které představily děti z farností na zahájení sbírky v Pardubicích.

● Na Orlickoústecku vyslala Charita do ulic nejvíce skupinek tří králů, kteří koledovali ve více než 80 obcích. Foto: OCH Ústí nad Orlicí

● Pěšky i na koni a s kytarou koledovali tři králové ve Vysoké nad Labem, kde byli lidé také štědrější, než loni. Foto: Obec Vysoká n. L.

● Tradiční ředitelská koleda tří králů v čele s Bc. Annou Blažkovou, ředitelkou Oblastní charity Havlíčkův Brod. Foto: OCH Havl. Brod

● Vše dobré, hodně štěstí a zdraví v novém roce vám přeji koledníci z Vrchoviny u Nového Města nad Metují. Foto: Ludmila Horáková

DĚKUJEME VŠEM DÁRCŮM ZA ŠTĚDROST A SOLIDARITU

Diecézní katolická charita Hradec Králové
a Charity v královéhradecké diecézi

www.trikralovasbirka.cz

www.hk.caritas.cz

